తాడూ బొంగరం

ఆదివిష్ణు

నాలుగేళ్ళ క్రితం—చదువుకుంటూన్న రోజుల్లో — జ్ఞాపకానికి మిగిలిన చిన్న సంఘటన '

ఆదివారం రూములో నిద్రపోతున్నాను మెలుకువ వచ్చేసరికి మా యింటి వారంతా ఖంగారుగా కేకలు వేస్తున్నారు ఏం జరిగిందో మొదట అర్థం కాలేదు

“ అయ్యో — ఇప్పుడు యిక్కడే వుండాలండీ ' బంగారు తల్లి ఆడుకుంటుంది గదాని చిన్న కునుకు తీద్దామని నడుం వాల్చాను . ఇలా ముంచుకొస్తుందని తెలిస్తే హయ్యో ! ”

“ ఛీ. నోర్మూయ్ ఇంకా ఏడుపెందుకూ ? చేసిన ఘనకార్యం చాలదూ ? పసిపిల్లని రోడ్డుమీద వదలిపెట్టి లోపల నిద్రపోతుందిట దొరసాని ఇప్పుడు అఘోరించిక. ”

ఇంటాయిన కోపంతో వణికిపోతున్నాడు. పాపం ' ఆవిడేమో కుళ్ళికుళ్ళి ఏడుస్తూంది చుట్టూచేరిన అమ్మలక్కలు పిల్లల్నెత్తుకు పోవడం గురించి తమకు తెలిసినదంతా చెప్పేస్తున్నారు. ఒక అరగంట అలా గడిచిన తర్వాత—ఇంటాయిన పోలీసులకు రిపోర్టిచ్చేందుకు బయలు దేరాడు

ఆయినలా వెళ్ళాడోలేదో యిటు మా విశ్వనాథం పాపని వెంటబెట్టుకొచ్చాడు. పాపని చూడగానే ఆ తల్లి ప్రాణం లేచి వచ్చింది గబగబా వాడి చేతుల్లోంచి పాపని లాక్కుని తనివితీరా ముద్దుల వర్షం కురిపించింది ఆ తర్వాత కాసేపటికిగాని విశ్వనాథంతో మాట్లాడలేక పోయింది కృతజ్ఞత చెప్పుకుని, పాప ఎక్కడ దొరికిందో వివరాలు చెప్పమని అడిగింది

అప్పటి మా విశ్వనాథం స్థితి తలుచుకుంటే యిప్పటికీ జాలీ, నవ్వు కలుగుతుంది ఆవిడ వివరాలు అడగ్గానే హఠాత్తుగా తలవంచుకుని సంజాయిషీ చెప్పుకుంటూన్నట్లు మెల్లిగా—

"పాపని నేనే అలా బజారుకి తీసుకువెళ్లానండి" అన్నాడు

ఇంతకీ నే చెప్పొచ్చిం దేమిటంటే, విశ్వనాథంకి చిన్న పిల్లల మీద వున్న స్నేహభావం కాలేజీదాటి జీవితంలో అడుగుపెట్టినా, ఆవగింజంతైనా తగ్గలేదు

"పసిపిల్లలు దైవ స్వరూపులు. వాళ్ళకి కల్లాకపటం తెలీదు ఎత్తుగడలూ, పగసాధించడాలూ తెలీవు వాళ్ళ నవ్వు నిర్మలంగా మనసుకి హాయిగా ఉంటుంది. జీవితంలో పోగుట్టుకున్న—లేదా—పోతూన్న తీపిదనాన్ని పసిపిల్లలు పూర్తి చేసుకుంటారు. నేనేదో భావోద్రేకం లాంటి పిచ్చితనంలో చెప్తున్న మాటలు కావివి కాబట్టి తీసిపారేయకు దేవుడు దయతలచి నాకేవరం కావాలో కోరుకోమంటే—పది మంది పసిపిల్లల మధ్య నన్నూ ఓ పసిపిల్లాడిలా మార్చేయమని ప్రాధేయపడతాను నావాగుడు వింటూంటే నీకే విసుగ్గా వుండచ్చు కానీ ఇది పచ్చి నిజం" అంటాడు విశ్వనాథం

విశ్వనాథం వాళ్ళ అన్నయ్య దగ్గర పెరిగాట్ట చేదు బ్రతుకు తాలూకు గుణగణాలు అనుభవ పూర్వకంగా వాళ్ళ అన్నయ్య పెంపకం ద్వారా తెలుసుకున్నాడని వినికిడి. లోకానికి భయపడి అతన్ని చదివించడం తప్పితే, ప్రేమా వాత్సల్యమూ వుండికాదూ అంటారు. నిజమెంతో తెలీదు గాని — ఒకేతల్లి పిల్లల మధ్య వుండవలసిన ఆత్మీయతా అనురాగమూ వీళ్ళిద్దరి మధ్యా లోపించిందని మాత్రం విన్నాను

ఏమైనా విశ్వనాథం బ్రతుకులో నీడలు చాలా వున్నాయని చెప్పక తప్పదు. నాకు తెలిసిన ఒక నీడ గురించి ఇక్కడ చెప్పడం నా ధర్మం ఇది విశ్వనాథం గురించి రాస్తున్నది కాబట్టి, అతను ఈ కథకి నాయకుడు కాబట్టే, యిలాటి వివరాలు అవసరమను కుంటాను అందుచేతనే యీ పిట్టకథ—

ప్రభావతి అనిచెప్పి ఒక బంతిపువ్వులాటి అమ్మాయి మా క్లాసులో వుండేది చాలా అందమైన పిల్లనే చెప్పకతప్పదు ఉపమానాలు (బంతిపువ్వు మినహా) వాడి ఆమె అందాన్ని కించపరచడం నాకిష్టంలేదు. ఇక్కడే మరొక మనవి నువ్వు చెప్పేదేదో ప్రేమ కథలావుంది అలాటివి చాలా విన్నాముా, పైగా ఆ కథలపైన మాకు సదభిప్రాయం కూడా లేదూ అని కోప్పడితే ఏమంత బావుండి పోదు ఇదిచెప్పి కథ నడిపిస్తేనేగాని విశ్వనాథం గురించి పూర్తిగా చెప్పినట్టు కాదు ఇది తప్పించి కథరాస్తే వెలితి వెక్కిరించగా. పూర్తిగా రాయలేకపోయానే అన్న దిగులుతో వుండటం

"రా చూద్దాం ! నీ చేతిలో అట్లకాడ గొప్పో, నా చేతిలో 850 పేజీల పుస్తకం గొప్పో తేల్చుకుందాం !"

నా కిష్టంలేదు. కనక యీ పిట్టకథ యిక్కడ అవసరమనే భావిస్తున్నాను

ప్రభావతిని చాలామంది కుర్రాళ్లు చూశారు. ప్రేమించారు మన సన్నారు, హృదయమన్నారు, వైశాల్యమన్నారు, పవిత్రమన్నారు చాలాచాలా పెద్దమాట లెన్నో ప్రయోగించేరు విని, నవ్వి వూరుకునేది ప్రభావతి పాపం !' ఆ పిల్లలోవున్న సుగుణ మేమిటయ్యా అంటే, ఎదటివాడి కవిత్వం చాలా ఓపిగ్గావిని ఓ చిరునవ్వు వాడి మొహాన్న రుద్ది 'వస్తా' నంటూ వెళ్లి పోయేదేగాని ఖస్సు బుస్సుమని పాములాలేచి ప్రిన్సిపాల్ తో చెప్పి నీదొక్క చీరిస్తా నుండు అని హెచ్చరించేదికాదు ఇది 'అలుసు' కింద జమకట్టి ఆమెచుట్టూ చేరిన ఆకతాయి కుర్రాళ్లు పూల్సవడం మినహా సాధించిం దేమీ లేదు

నాకు తెలిసినంతవరకూ ప్రభావతి 'నిప్పు' లాటి ఆడకూతు రనే చెప్పగలను, కవ్వించే గుణం తనకు లేకపోయినా, అలాంటి పరిస్థితికి తీసుకొస్తున్నారు కాబట్టి తప్పదన్నట్టు కవ్వించడం మొదలు పెట్టింది

సంవత్సరంన్నర జరిగినా ప్రభావతికి నచ్చిన ప్రేమికుడెవరో తేల్చి చెప్పలేక పోయింది ఆమెను వెంటాడే విద్యార్థి బృందం ! ఎవరికి వాళ్లు నేనంటే నేనని

చెప్పుకోడమేగాని ఆమెనోట 'ఫలానా అతను నా ప్రియుడు సుమా' అనే ముక్క వినలేదు ఎవరూను

అలాటిది కన్నా, ఒకరోజు తల దిమ్మెత్తేలా ఆశ్చర్యపోయాను నేను రూముకొచ్చేసరికి లోపలనుండి సన్నగా ఏడుపు వినిపించింది నాగుండె ఝల్లు మంది అనుకోకుండానే లోపలికెళ్లాను నన్ను చూచి లేచి నిలబడింది ప్రభావతి గుమ్మందగ్గరే నిలబడ్డాను విశ్వనాథం పలకరింపుతో మళ్లా మామూలు మని షయ్యాను. నా పుస్తకాలు సొరుగులో పెట్టి సబ్బూ టవలూ తీసుకుని బావి దగ్గర కెళ్లాను గట్టిగా గాలి పీల్చు కున్నాను అప్పటిగ్గాని ఓస్థితిని పడ్డాను కాను

బావి దగ్గరే మరో అరగంటసేపు కాలక్షేపం చేశాను ప్రభావతి వెళ్లి పోవడం చూచి మరీ లోపలికొచ్చాను వచ్చానన్నమాటేగాని విశ్వనాథంతో ఒక మాటగూడా మాటాడలేదు ఏం మాటాడాలో అర్థంగాక, ఏమీ మాటాడ కుండా గోళ్లు గిల్లుకోవడం నచ్చక నానా యిబ్బందీ పడ్డాను నా అవస్థ గ్రహిం చాడో ఏమోగాని వాడే అన్నాడు—

"ఫ్లాస్కులో కాఫీ మిగిలింది, ముందది తాగు"

మవునంగా కాఫీ ముగించి సిగరెట్టు ముట్టించి హోల్డాలుమీదనడుంవాల్చాను. అప్పటి గ్గాడా వాడితో ఏం మాటా డాలో తెలీక

వాడు నవ్వాడు నవ్విన తర్వాత అన్నాడు

"ఏం? అలా పిచ్చిమొహం పెట్టి ఏమీ అడక్కుండా నడుం వాల్చావ్?"

మళ్లా నవ్వాడు

చచ్చినంత సిగ్గు పుట్టుకొచ్చింది ఏమైనా అడుగుతే ఏం బావుంటుందిలే అని సందేహించి ఏమీ అడక్కుండా నేనూరుకుంటే, ఇదిగూడా ఒక తప్పు కింద కట్టేసి 'పిచ్చిమొహం' అంటా డేవిటాని (పైగా నవ్వుగూడాను) బలే కోపం వచ్చింది

"ఇప్పుడు లక్ష యక్షప్రశ్నలు కలగడం సహజం నువ్వూ ఒక సాధారణ నరమానవుడవే గనక ఏమీ సంకోచించకుండా అడుగు "

"ప్రభావతితో నీ కెన్నాళ్లనుండీ పరిచయం ?

‘‘ ఆ అమ్మాయి మా మేనమామ కూతురు .’’

ఈ సమాధానంతో ఉలిక్కిపడి లేచి

కూర్చున్నాను కూర్చున్న వెంటనే అడిగిన ప్రశ్న—

"మ రిన్నాళ్లూ చెప్పావుగాదే ?"

"చెప్పదగ్గ విశేషం లేదు గనక"

ఫలానా అందమైన అమ్మాయితో నాకు చిరకాల పరిచయం వుందిస్మా అని చెప్పుకోవడం ఒకానొక ఘనమైన 'క్రెడిట్ 'గా భావించే యీ రోజుల్లో, విశ్వనాథం అలా అన్నాడంటే కొంత వరకు మీరు అతన్ని ఊహించివుంటారు'

ఆ తర్వాత వాడు చెప్పినదంతా విషాదం టూకీగా—విశ్వనాథం తల్లి దండ్రులు పోయిన తర్వాత, మావయ్యే తమపట్ల నిరాదరణ పెంచుకున్నాడుట వ్యాపారంలో లక్షలు సంపాదించిన తమ లాటి పెద్దమనుష్యులకు యీ అర్థంలేని 'బంధుత్వాలకు' విలువ యివ్వడం ఏమిటీ మరీ బడాయికా పోతే (ఇది నా మాట కాదు—విశ్వనాథం మావగారి దిట) పైగా—ఫలానా విశ్వనాథం మా మేనల్లుడనే సత్యం, నగ్నసత్యంగా చలామణి అవడం ఆయన కిష్టంలేదుట (ఇది మరీదారుణం)

ప్రభావతి తండ్రి గుణగణాలకు భిన్నంగా వుంటుంది ఆ అమ్మాయికి విశ్వనాథమంటే ప్రాణం ఈ మాటంటే ఆతండ్రికిమంట ప్రభావతి విశ్వనాథంతో మాటాడినట్టు తెలిసినా సరే, సహించే వారు కాదుట ఆయన—అదేం పాపమో ఏమో

పరాయివాళ్లతో నవ్వుతూ, దర్జాగా రీవిగా మాటాడే ప్రభావతి మా వాడి దగ్గర కొచ్చేసరికి అంటీ అంటనట్లు యిన్నాళ్లూ గటపడం దేనికి? ఆ మాత్రం 'తెగువతనం' మరోపట్ల ప్రదర్శించ కూడదు అనిపించింది అదే అడిగాను దానికి వాడి జవాబిది ..ఆమెతో మాటా ట్టానికి తనే యిష్టపడటం లేదనీ, తమ మధ్యనున్న బంధుత్వం సాధ్యమైనంత వరకూ మరచిపోవటం యిరుపక్షాలకీ మంచిదనీను

నా కీరకమైన సమాధానం రుచించ లేదు అప్పటి కేదో తలూపాను

ప్రభావతి నాన్నగారు ఆమెకి ఒక పేరు గడించిన డాక్టరుగారిని వరుడుగా నిశ్చయించారట, ఆ పెళ్లి ఆమె కిష్టం లేక తన నిస్సహాయస్థితిని చెప్పుకుని ఏడుస్తోందట ప్రభావతి

విశ్వనాథం యీ విషయాన్ని పెద్దగా పట్టించుకోలేనట్లు కన్పించాడు అప్పట్లో ఆ అమ్మాయి పెళ్లవుతున్న రోజున మాత్రం వాడి కళ్లల్లో నీళ్లు నిండుగా నిలిచాయి వాడిలో వున్న ప్రత్యేకత యిదేను బాధపడతాడు బాధపడు తున్నట్లు మాత్రం కనుపించడు ఆ రోజున వాడిస్థితి చూచిన తర్వాత నా వళ్లు మండిపోయింది నన్ను నేను మరిచిపోయి నా యిష్టం వచ్చినట్టు వాగే శాను

"ఎందుకు నటిస్తావ్ ? నువ్వాపిల్లని ప్రేంచినమాట నిజం ఆమెకున్నపాటి ధైర్యం నీకు లేకపోవడం శోచనీయం నువ్వు వప్పుకునుంటే మి పెళ్లి బ్రహ్మాండంగా జరిగి వుండేది కానీ "

"నీకు తెలీదు రావ్ ! నన్ను పెళ్ళి చేసుకుని ప్రభావతి సుఖపడటం కల్ల మా వాళ్లందరూ రాక్షసులు, మనిషిని కొరుక్కుతినే దానవులు " అన్నాడు విశ్వనాథం

ఇది త్యాగ మనుకోవాలో—లేక—పిరికితన మనుకోవాలో తెలీదుగాని, ఆ విధంగా వాడు జీవితంలో ఒకచోట ఓడిపోయాడు

—ఈ కథ ప్రారంభంలో విశ్వనాథానికీ పసిపిల్లలకీ వున్న స్నేహంగురించి చెప్పి మధ్యలో వాడి ప్రేమగురించి రాయడంలో కథని మరో దోవకి పట్టిస్తున్నట్టు భావించరని తలుస్తాను విశ్వనాథం గురించి నాకు తెలిసినదంతా రాయడమే యీ రచన ముఖ్యోద్దేశం! పైగా యీ శీర్షిక పేరు ' తాడూ — బొంగరం ' బొంగరం మా విశ్వనాథం, వాడిచుట్టూ పెనవేసుకున్న సంఘటనలు తాడూను బొంగరం తిరగడానికి తాడు అవసరం కదూ మరి '

ప్రభావతి పెళ్లిజరిగిన తర్వాత చాలా కాలంవరకూ విశ్వనాథం తన పెళ్లిమాట ఎత్తలేదు ఎన్ని చెప్పి జూచినా ప్రయోజనం కనుపించలేదు చివరికి విసుగుపుట్టి వాడిపెళ్లిమాట అనుకోవడమే (దాదాపు) మానుకున్నాము అలాంటిది మొన్నీమధ్యనే ఓ చిత్రమైన ఉత్తరం రావడంతో కాస్త అలజడిలాటిది కలగడం జరిగింది

ఆ వుత్తరంలో తన పెళ్లిగురించి వాడు రాయకపోయినా, ఎందుచేతనో ఒక ఆశాభావం (ఉత్తరం చదివిన తర్వాత) ఉదయించింది ఉత్తరం మీముందుపెట్టే ముందు రెండు ముక్కలు ..ఇక్కడ 'ఇద్దరి'గురించి చెప్పుకోవాలి

విశ్వనాథం ఉద్యోగరీత్యా విజయవాడలో నివాసమేర్పరుచుకున్న మూడో రోజునే పరిచయమయింది చిట్టి అనబడే ఆరేళ్ళపాప విశ్వనాథం అద్దెకుంటూన్న గది తాలూకు పక్కవాటాలో చిట్టీ వాళ్లు వుంటున్నారు, అదేమి చిత్రమోగాని, విశ్వనాథంతో చిట్టి స్నేహం బహుకొద్ది రోజుల్లోనే అభివృద్ధి చెందింది వాడిని 'మామా' అని చక్కగా పిలుస్తూంటుంది చిట్టి.

లోగడ— ఓ మూడు రోజులపాటు విశ్వనాథంతో గడిపాను ఆ మూడు రోజుల్లోనూ వాళ్ళిద్దరి స్నేహం చూచి ఆనందించక తప్పిందికాదు విశ్వనాథం ఆఫీసునుండి రావడం ఆలస్యం, చిట్టి క్షణంలో వాడిముందు వాలేది 'మామా' అంటూను ఆపిల్ల నెత్తుకుని ముద్దుమాటలు చెప్పి తనుతెచ్చిన చాక్లెట్లూ వగైరా పెట్టేవాడు సహపాఠిసీ, మీదు

మిక్కిలి సన్నిహితుడినీ అయిన నన్ను మరచి. వాడు యింటి దగ్గరున్న కొద్ది సేపూ చిట్టితోనే గడిపేవాడు అప్పటి కప్పుడు అల్లిన కథలు చెప్పేవాడు, ఏవో పాటలు పాడేవాడు ఆ పిల్లచేత పాడించేవాడు

మావాడికి తగ్గట్టు ఆ పిల్లకూడా కాస్త హడావిడిగా వుండేది వాళ్ళమ్మా నాన్నా ఎంత పిలిచినా ఓ పట్టాన విశ్వనాథాన్ని వదలి వెళ్లేదికాదు చిట్టి నాన్నగారు నాతో అన్నారు—

" చూసారుగా మాస్టారూ వీళ్ళిద్దరి వరసా ! ఈయన ఏక్షణంలో కాలు పెట్టారోగాని. మా పిల్లతో బాగా కలిసి పోయారండి చిట్టికి సర్వం ఆయనే. పసిపిల్లల్తో స్నేహం చెయ్యడం గూడా ఒక గొప్ప ఆర్టే సుమండి "

నిజమేనేమో ! అదీ ఒక గొప్ప ఆర్టేనేమో ! ఉదాహరణకి - నేనక్కడున్న మూడురోజుల్లోనూ చిట్టి ఏ రెండు మూడుసార్లో నాతో మాటాడింది. అదీ బహుకొద్ది మాటలేను తనపేరు, వాళ్ళ వూరు, ఏమి చదువుతుందీ యివి మినహా యించి మారోమాట నాతో మాటాడింది కాదు అలాంటిది మావాడితో ఒక పెద్ద కావ్యానికి సరిపడే ' విషయమంతా ' విసుగు లేకుండా లొడాలొడా మాటాడే స్తుంటుంది వాడిని చూస్తూంటే ఆ పిల్లకి ఎక్కడలేని యిన్స్పిరేషనూ వచ్చేస్తుంది కాబోలు !

ఈచిట్టి ద్వారా వసుంధర అనబడే ఒక గృహిణి మావాడికి పరిచయమైం దట ఇది మరీ చిత్రంగా, తమాషాగా జరిగిన పరిచయం వసుంధరని నే నెప్పుడూ చూడలేదు — ఉత్తరాల్లో వినడం మినహాయించి

వసుంధరభర్త మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్‌గా పనిచేస్తూంటాడట నెలలో సగ భాగం 'టూర్'లోనే గడిచి పోతుం టుందట ఆయనకు ఆయన లేని సమ యాల్లో ఈ 'చిట్టి'గారితోనే ఆవిడకు కాలక్షేపం

ఒకటీ రెండు రోజులు వేళకి చిట్టి కని పించక పోవడంలో విశేష మేమిటో బోధపడక చిట్టి అమ్మగార్ని అడిగాడు విశ్వనాథం ఆమె నవ్వుతూ—

"మా చిట్టికి కొత్తనేస్తం దొరికిం దండీ ! యికమీరు అట్టే గుర్తుండరు వసుంధర అని కొత్తగా మన పక్కింట్లో అద్దె కొచ్చారు ఆవిడగారితో యీవిడ గారికి వల్లమాలిన స్నేహం "

కొత్త స్నేహం దొరికిన తర్వాత చిట్టి రాకపోకలు తగ్గాయి ఒక రోజు విశ్వనాథం పనిమిద బజారుకు వెడు తూంటే, వసుంధర వాళ్లింట్లోంచి చిట్టి పిలిచిందిట ఆగిపోయాడు చిట్టి తన చేతిని పట్టుకుని ఆ ఇంట్లోకి తీసుకెళ్లింది ఇద్దర్నీ నిలబెట్టి ఒకరి కొకరికి పరిచయం చేసిందిట

“అదికాదు మిస్ శీలా! నీవు పని బాగానే చేస్తున్నావు! కాని నీవు వొచ్చిన తర్వాత మిగతా వాళ్ళు పనిచేయటం మానివేశారు!”

ఈ విషయమై వాడు వ్రాస్తాడూ—

“చిట్టి పరిచయం నాకు చలే వింతగా కనిపించింది పాపం! ఆవిడ మరీ సిగ్గుపడిపోయినట్టు కనిపించారు ముందస్తుగా ఆవిడే నమస్కారించేశారు నా పొరపాటుని గ్రహించి నొచ్చుకుంటూ ప్రతినమస్కారం చేశాను నిజం రావ్! ఇలాంటి ఇబ్బంది యింతకుమునుపు ఎప్పుడూ తెలియదు నీకు నవ్వుగావుంది కదూ? చిట్టి వయస్సుకి పసిపిల్లయినా చేష్టల్లో మాత్రం ఆరితేరిన గడుగ్గాయి నువ్వేగనుక నా స్థితిలో వుంటే?—”

చెప్పొద్దూ—ఆ సిట్యుయేషన్ తలుచుకుంటూంటే నా కాళ్లు వణికాయి

ఇంత కధకీ ముఖ్యకారణం చిట్టి చిట్టి లేకపోతే వసుంధర గురించి తెలిసేదికాదు వసుంధర గురించి—

ముందు మా వాడు వ్రాసిన ఈ కొత్త ఉత్తరం చదవండి

డియర్ రావ్,

ఒక పది రోజులనుండీ నే ననుభవించే సంఘర్షణ యీ పెద్ద ఉత్తరంలో తెలియ జేయడమే ఒక ముఖ్యోద్దేశ్యంగా పెట్టుకుని రాస్తున్నాను ఒకటీ రెండు ఉత్తరాల్లో వసుంధర గురించి రాశాను ఇప్పుడు గూడా ఆవిడ గురించే రాస్తూన్నాను

వసుంధరతో పరిచయమైన మొదటి క్షణం ఆవిడ గురించి నేనేమీ అనుకోలేదు అందునా ఆ పరిచయం చిట్టిద్వారా

అయిందేమో మరీ చులకన భావం కలిగింది తోచీతోచక చిట్టి ఎవర్నో పరిచయం చేస్తే ఆవిడ నో ముఖ్యమైన స్నేహితురాలుగా భావించడ మేమిటి మరీను అని కూడా అనుకున్నాను చిట్టి నాకో చిన్న ప్రాబ్లమ్‌ని ప్రసాదించింది

నేను ఆ దారిన వెళ్లడం ఆలస్యం, వసుంధరా వాళ్లింటో వుండి నన్ను పిలిచేది చిట్టి చిట్టి ఎక్కనే ఆవిడ నుంచు నుండేది చిట్టి పిలిస్తే వెళ్లకపోదును గాని, ఆవిడ చూస్తూండగా నా దారిన్నెపోతే ఏం బావుంటుందనిచెప్పి వెళ్లక తప్పేదికాదు ఆవిడ కాఫీ తెచ్చి నాకివ్వడం, ఇష్టం లేకపోయినా సభ్యత కోసం రెండుమూడు ముక్కలు మాటాడి రావడం రివాజైపోయింది

ఒక పెళయిన ఆడపిల్లతో నాలాటి బ్రహ్మచారి స్నేహం చెయ్యడం మా చుట్టుపక్కల వాళ్లకేకాదు నీకూ విడ్డూరంగా వుంటుంది అపార్ధం చేసుకోడానికి అవకాశం కూడా వున్నది అవుతే— ఎదుటపడి ఒక్కళ్లూ ఒక్క మాటైనా అనలేదు యింతవరకూ అలా అని నేను లోకానికి భయపడటం లేదనికాదు— ఇదంతా ఆవిడకు చెబితే నవ్వి నన్ను గేళి చెయ్యగలదన్న భయం గూడా వున్నది ఆ మనిషీ అలాటిదేను ఆవిడ దేన్నీ లెక్కచెయ్యనట్టు మాటాడుతుంది ఎల్లమ్మా పుల్లమ్మల గురించి చక్కటి సైకైటర్స్ చెప్తుంటుంది మొదట్లో యీ లక్షణాలు గ్రహించలేకపోయాను

ఆవిడ చక్కటిమనిషేకాదు చక్కగా మాటాడగల నేర్పూ వున్నది ఆవిడకున్న అభిప్రాయాలు కుండబద్దలు కొట్టినట్టు చెప్పేస్తుంది తార్కాణంగా యీ క్రింద ఒకనాటి మా సంభాషణ రాస్తాను చదివి నీ అభిప్రాయం వ్రాయి

ఒక రోజు—ఆవిడే స్వయంగా పిలిచింది అలా పిలవటం ఇది మొదటిసారి ఆవిడతో చిట్టి లేకపోవడంగూడా మొదటిసారేను వెళ్లక తప్పిందికాదు కాసేపు ఏవో విషయాలు మాటాడుకున్నాం తర్వాత అన్నది

"మీతో ఒక చిన్న కథ చెప్పాలని చాలా కాలంనుండీ వుంది సమయం రాక చెప్ప లేదు ఇప్పుడు చెప్పమంటారా ?" చివర్ని తేలిగ్గా నవ్వుతూ అడిగింది నా యిష్టాన్ని ప్రకటించకమునుపేఆవిడచెప్పడం ప్రారంభించింది

" కాలేజీలో నాకో స్నేహితురాలుండేది ఇందిర దాని పేరు ఆ పిల్ల వేశ్యకులంలో పుట్టినా వృత్తికి దూరంగా సభ్యతా ప్రపంచాన్ని అంటిపెట్టుకుని వుండేది ఇందిర ద్వారా నాకు కుసుమ పరిచయమయ్యింది కుసుమ ఇందిరకు చెల్లెలు వరసవుతుందట ఆర్ధిక దుస్థితి వల్ల ఆ అమ్మాయి వృత్తికి వప్పుకోక తప్పిందికాదు నరకం అనుభవిస్తో వెలుగుకోసం వెంపర్లాడే కుసుమని

"మనోవ్యాధి కాదు డాక్టరుగారూ! ప్రేమవ్యాధి చూడండి!"

ఒకతను మోసగించాడు పెళ్లి చేసుకుని మనం నవజీవనం ప్రారంభిద్దామూ ఎన్నాళ్ళని ఈనరకం అనుభవిస్తావు? సంసారం, భర్త, పిల్లలూ, సౌఖ్యమూ ఇవంటే నీకూ యిష్టంకావా? అంగీకారమైతే నా వెంటరా, స్వర్గం చూపిస్తానూ అని మాయ మాటలు చెప్పి వప్పించాడు అతను దేవుడని భావించి, వెలుగు దొరికినందుకు సంతోషించి, అతనితో మరో వూరికి వెళ్లిపోయింది ఇప్పుడు ఆ అమ్మాయి పరిస్థితి చాలా అధ్వాన్నంగా తయారయ్యింది అతను మోసగాడని తెలుసుకుంది కుసుమ 'సంపాదన' ద్వారానైనా బ్రతకాలని ఆ నీచుడు ఆశిస్తున్నాట్ట ఒక సాలెగూడునుంచి తప్పుకుని మరో సాలిగూడులో యిరుక్కుంది కుసుమ ఆ వల నుంచి తప్పుకోడానికి ప్రయత్నాలు చేస్తోంది అయితే-బయటికొచ్చిన తర్వాత తనని ఆదరించేందుకు మనుషులున్నారో లేదో నన్న దిగులు గూడా ఆమెను వెంటాడుతూనే వున్నది కుసుమకి మంచిరోజులొస్తాయంటారా?"

చెవొద్దూ-కుసుమ పట్ల నాకు సానుభూతి కలిగిన మాట వాస్తవం నేను చెప్పిన జవాబేమిటో తెలుసా? ఆవృత్తికీ అలాటి మనుషులకీ దూరంగా వుండి జీవించేందుకు ఏదైనా కుటీర పరిశ్రమ గాని మరోటిగాని పెట్టుకోమన్నాను ఈ మాట విని వసుంధర నవ్వింది

"కుసుమకి కావలసింది జీవనోపాధికి ఉపాయం కాదు జీవితానికి ఒక అర్థం, ఒక తీపిదనం" అన్నది వసుంధర

జవాబు చెప్పలేదు నేను

"పోనీ మీ దృష్టిలో అలాటి పతి తను ఆదరించి ఆమె కోరుకున్న జీవి తాన్ని ప్రసాదించగల యువకు లెవరైనా వుంటే చెప్తారా ?"

దానికి జవాబు చెప్పలేదు, నేను

"పర్వాలేదు, బాగా ఆలోచించే సమాధానం చెప్పండి" అన్నదామె నెమ్మదిగా ఇంటికి వచ్చి ఆరాత్రంతా ఆలోచించాను బహుశా ఆవిడ నన్ను ద్దేశించే ఈ ప్రశ్న అడగలేదుగదా అని అనుమానం కలిగింది ఒకవేళ అదే నిజమై అడిగినట్టయితే నా జవాబు ఎలా వుండాలి ? ఇదీ తెలీదు-కాదు-చెప్పలేక పోతూన్నాను నీ కేమైనా తోస్తే జవాబు రాయి లేదా-ఒకసారి యిక్కడికిరా సెలవు మరి

-విశ్వనాధం

ఒక మాటు వాడి దగ్గరకి వెళ్లితేనే బావుంటుందనిపించింది పైగా ఆవూళ్ళో చక్కబెట్టుకోవలసిన పనులు గూడా వున్నాయి నాలుగు రోజులు సెలవు పెట్టి రైలెక్కాను

వాడి రూముకి తాళం వేసి వున్నది, పక్కవాటా తలుపులు గూడా మూసి వున్నాయి ఏంతోచలేదు అలా అక్కడే నుంచుని వసుంధరా వాళ్లింటి వైపు చూస్తూన్నాను

"మామా" అని చిన్నగా పిలుపు వినిపించిది ఉలిక్కిపడి తిరిగి చూశేను ఎవరూ కనుపించలేదు మళ్లా 'మామా' అని వినిపించింది చూశాను

కిటికీ ఊచలు పట్టుకొని, తల బయటకు పెట్టడానికి అవస్థ పడుతూ, పిలుస్తోంది చిట్టి ఆస్థితిలో చిట్టిని చూడగానే నవ్వు పుట్టుకొచ్చింది గబగబా కిటికీ దగ్గరకు వెళ్లి నిలబడ్డాను

"మామ లేడు స్టేషను కెళ్లాడు ఇప్పుడే వస్తాడు నేను బయటకు రాకూడదు అమ్మ తంతుంది నువ్వు ఇక్కడే వుండు ఎక్కడికీ వెళ్లొద్దు ఏం ?" అంటూ గబగబా సాధ్యమైనంత మెల్లిగా చెప్పింది చిట్టి

చిట్టి ఇంట్లో కాలుంచదని నాకు తెలుసు అలాటిది బయటకొస్తేవాళ్లమ్మ కొడుతుందని చెప్పుం దేవిటీ ?

"ఎవరే అదీ?" చిట్టితల్లి గొంతు వినిపించింది

"రావుమామ విస్సుమామకోసం వచ్చాట్టా"

"అతను లేడని చెప్పు ముందు ఆ కిటికీ దిగి యిలారా అక్కడ నీకేం పనసలు ఊఁ త్వరగారా" కాస్త బిగ్గరగా అన్నదావిడ

చిట్టి నా వైపు జాలిగా ఓమాటు చూచి కిటికీ దిగేసి వెళ్ళి పోయింది లోపల ఏదో అస్పష్టంగా మాటలు వినిపిస్తున్నాయి మధ్య మధ్య చిట్టి మారాము వినిపిస్తూనేవుంది ఆతల్లి చిట్టిని కొట్టింది కాబోలు—ఏడుస్తోంది

"నోర్మూయ్ పెద్దదాని వయ్యావు ఆరెండాలా" గట్టిగా కసురుకుంది తల్లి నా కేం తోచడం లేదు అంతా అయోమయంగా వున్నది మళ్లా ఓ మాటు వీధివైపు చూశాను విశ్వనాథం వస్తున్నాడు తల వంచుకుని. అతన్ని చూస్తూనే ఏదో కీడు శంకించాను

వచ్చాడు నన్ను నవ్వుతూ పలుకరించి తలుపు తీశాడు హోల్డాలు పరచి కూర్చోమనిచెప్పి తనూ కూర్చున్నాడు

"ఉత్తరం చదివి వచ్చావా?"

"అవును"

"వసుంధర లేదు వెళ్లిపోయింది"

'అంటే?'' ఆశ్చర్యమని పించింది అతని మాటలు వినగానే

''ఆవిడను యీ వీధి వాళ్లంతా చిత్రహింస చేశారు మాటలకు జంకే మనిషి కాకపోయినా నా క్షేమాన్ని ఆశించి వెళ్లిపోయింది."

ఉలిక్కి పడ్డాను వాడు ఏమిటి మాటాడుతున్నాడో అర్థంకావడంలేదు వాడి కనుకొనల నీరు నిండుకోవడం చూచి గతుక్కుమన్నాను ఇది మరీ విరుద్ధ మనిపించింది

'కుసుమంటే ఎవరో కాదు—వసుంధరే' తనగురించి తిన్నగా చెప్పుకోవడం యిష్టంలేక కథలా చెప్పింది దురదృష్టవంతురాలు—నే వెళ్లేసరికి ఆమె ఎక్కిన రైలు కదిలింది బహుశా మళ్లీ నాకు కనిపించదు కాబోలు" అన్నాడు గాద్గదికంగా

అవుతే వసుంధరను—కాదు—కుసుమని పెళ్లిచేసుకోడం వాడికిష్టమో కాదో స్పష్టంగా చెప్పలేదువాడు అప్పుడే గాదు ఇప్పటి వరకూను ★

వ్యర్థ వ్యయం మానండి
విలాసాలకు స్వస్తి చెప్పండి
జాతీయ రక్షణ కృషిని బలపర్చండి